

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Ο Μαγκόζουε / Magozwe

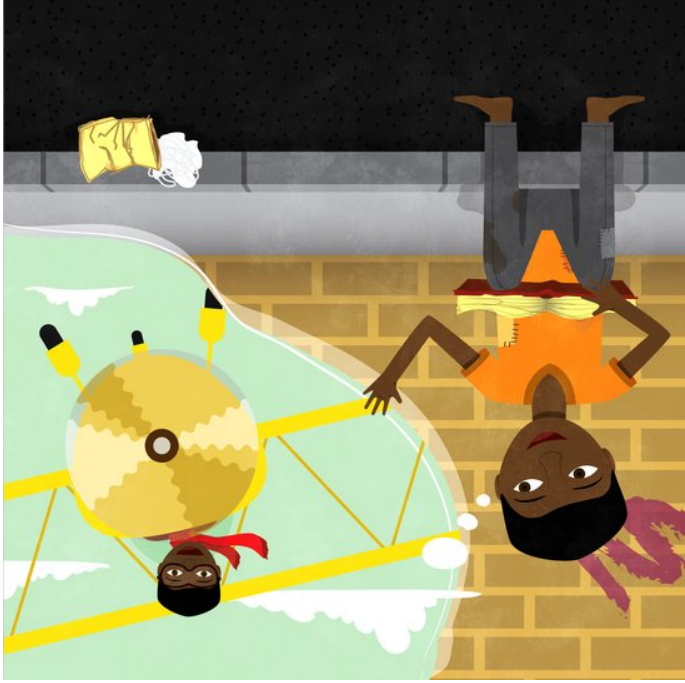
✎ Lesley Koyi
👤 Wiehan de Jager
📄 Eleni Manou (ei)

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Ο Μαγκόζουε
Magozwe

✎ Lesley Koyi
👤 Wiehan de Jager
📄 Eleni Manou

|| 5

🗣️ Ελληνικά / English en

Στην πολυσύχναστη πόλη της Ναϊρόμπι, μακριά από κανένα στοργικό σπίτι, ζούσε μια ομάδα άστεγων αγοριών. Ζήσανε τα αγόρια μέρα με τη μέρα. Ένα πρωί, τα αγόρια μάζευαν τα χαλάκια τους μετά τον ύπνο στα κρύα πεζοδρόμια. Για να διώξουν το κρύο αυτοί άναψαν μια φωτιά με σκουπίδια. Μεταξύ της ομάδας των αγοριών ήταν ο Μαγκόζουε. Ήταν αυτός ο πιο νέος.

...

In the busy city of Nairobi, far away from a caring life at home, lived a group of homeless boys. They welcomed each day just as it came. On one morning, the boys were packing their mats after sleeping on cold pavements. To chase away the cold they lit a fire with rubbish. Among the group of boys was Magozwe. He was the youngest.

When Magozwe's parents died, he was only five years old. He went to live with his uncle. This man did not care about the child. He did not give Magozwe enough food. He made the boy do a lot of hard work.

...

Όταν πέθαναν οι γονείς του Μαγκόζουε, ήταν μόνο πέντε χρονών. Πήγε να ζήσει με τον θείο του. Αυτός ο άντρας δεν φρόντιζε το παιδί. Δεν έδινε στον Μαγκόζουε αρκετά να φάει. Έβαζε το αγόρι να κάνει πολύ σκληρή δουλειά.

Αν ο Μαγκόζουε παραπονιόταν ή αμφισβητούσε, ο θείος του τον χτυπούσε. Όταν ο Μαγκόζουε ρώτησε αν μπορούσε να πάει σχολείο, ο θείος του τον χτύπησε και είπε: «Εσύ είσαι πολύ χαζός για να μάθεις οτιδήποτε.» Μετά από τρία χρόνια αυτής της μεταχείρισης ο Μαγκόζουε έφυγε από το θείο του. Άρχισε να ζει στο δρόμο.

...

If Magozwe complained or questioned, his uncle beat him. When Magozwe asked if he could go to school, his uncle beat him and said, "You're too stupid to learn anything." After three years of this treatment Magozwe ran away from his uncle. He started living on the street.

Ο Μαγκόζουε καθόταν στην αυλή στο σπίτι με την πράσινη σκεπή, διαβάζοντας ένα βιβλίο με ιστορίες από το σχολείο. Ο Τόμας ήρθε και κάθισε δίπλα του. «Ποιά είναι η ιστορία;» ρώτησε ο Τόμας. «Είναι για ένα αγόρι που γίνεται δάσκαλος» απάντησε ο Μαγκόζουε. «Ποιό είναι το όνομα του αγοριού;» ρώτησε ο Τόμας. «Το όνομα του είναι Μαγκόζουε» είπε ο Μαγκόζουε χαμογελώντας.

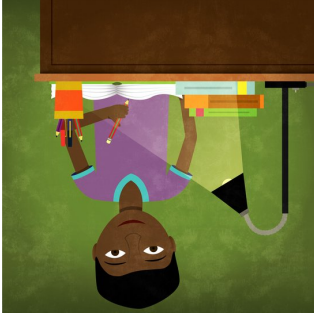
...

Magozwe was sitting in the yard at the house with the green roof, reading a storybook from school. Thomas came up and sat next to him. "What is the story about?" asked Thomas. "It's about a boy who becomes a teacher," replied Magozwe. "What's the boy's name?" asked Thomas. "His name is Magozwe," said Magozwe with a smile.

Ο Μαγκόζουε άρχισε το σχολείο, και αυτό ήταν πολύ δύσκολο. Είχε πάρα πολλά να μάθει. Μερικές φορές ήθελε να σταματήσει. Αλλά σκεφτηκε για τον πλάστο και τον ποδοσφαιριστή στο βιβλίο με τις ιστορίες. Ξαν αυτούς, δεν σταμάτησε.

...

Magozwe started school and it was difficult. He had a lot to catch up. Sometimes he wanted to give up. But he thought about the pilot and the soccer player in the storybooks. Like them, he did not give up.

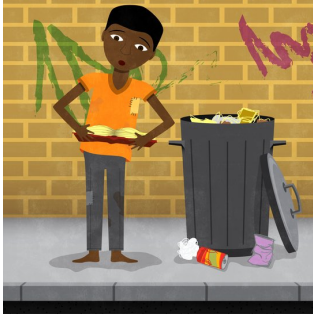

Street life was difficult and most of the boys struggled daily just to get food. Sometimes they were arrested, sometimes they were beaten. When they were sick, there was no one to help. The group depended on the little money they got from begging, and from selling plastics and other recycling. Life was even more difficult because of fights with rival groups who wanted control of parts of the city.

Η ζωή στο δρόμο ήταν δύσκολη και τα περισσότερα από τα αγόρια αψωλίζονταν κερμάρια μόνο για να πάρουν λίγο φαγητό. Μερικές φορές συλλαμβάνονταν, μερικές φορές χτυπιόνταν. Όταν αρρωσταίνον, δεν υπήρχε κανείς που θα μπορούσα να τους φροντίσει. Η ομάδα συντηρούνταν από τα λίγα χρήματα που έπαιρναν από τη ζητιανιά, και από την πούληση πλαστικών και άλλων ανακυκλώσιμων. Η ζωή ήταν ακόμη πιο δύσκολη εξαιτίας των τσακωμών με αντίπαλες ομάδες που ήθελαν να έλεγαν τω μέρων της πόλης.

...

Μια μέρα ενώ ο Μαγκόζουε έψαχνε μέσα στα σκουπίδια, βρήκε ένα παλιό κουρελιασμένο βιβλίο ιστοριών. Καθάρισε τη βρωμιά από πάνω και το έβαλε στον σάκο του. Κάθε μέρα από τότε θα βγάζει συχνά το βιβλίο και θα κοίταζει τις εικόνες. Δεν ήξερε πώς να διαβάζει τις λέξεις.

...

One day while Magozwe was looking through the dustbins, he found an old tattered storybook. He cleaned the dirt from it and put it in his sack. Every day after that he would take out the book and look at the pictures. He did not know how to read the words.

Και έτσι ο Μαγκόζουε μπήκε μέσα σ' ένα δωμάτιο σ' ένα σπίτι με πράσινη σκεπή. Μοιράστηκε το δωμάτιο με δυο άλλα αγόρια. Όλοι μαζί ήταν δέκα παιδιά που ζούσαν σε εκείνο το σπίτι. Μαζί με τη Θεία Σίσου και τον συζυγό της, τρία σκυλιά, μια γάτα, και μια γριά κατσίκα.

...

And so Magozwe moved into a room in a house with a green roof. He shared the room with two other boys. Altogether there were ten children living at that house. Along with Auntie Cissy and her husband, three dogs, a cat, and an old goat.

He shared his fears with Thomas. Over time the man reassured the boy that life could be better at the new place.

...

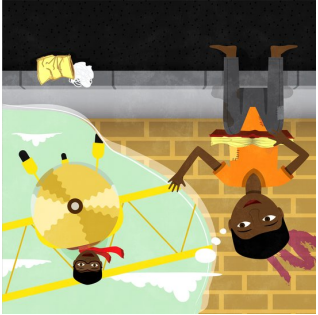
Μοιράστηκε τους φόβους του με τον Τόμας. Με το πέρασμα του χρόνου ο άντρας διαβεβαίωσε το αγόρι ότι η ζωή μπορούσε να είναι καλύτερη στο νέο αυτό μέρος.

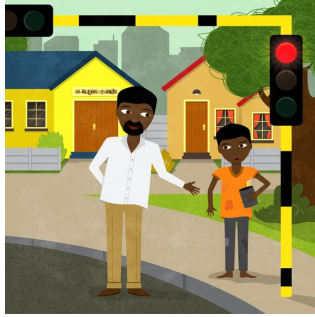

The pictures told the story of a boy who grew up to be a pilot. Magozwe would daydream of being a pilot. Sometimes, he imagined that he was the boy in the story.

...

Οι εικόνες έλεγαν την ιστορία ενός αγοριού που μεγάλωσε να γίνει πιλότος. Ο Μαγκόζουε θα ονειρευόταν ότι ήταν πιλότος. Μερικές φορές, φανταστικήκε ότι ήταν το αγόρι της ιστορίας.

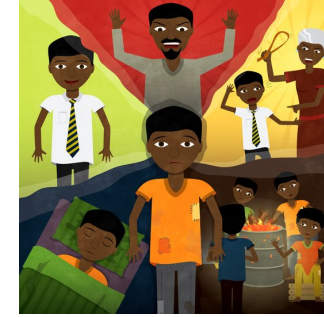

Ήταν κρύο και ο Μαγκόζουε στεκόταν στο δρόμο ζητιανεύοντας. Ένας άντρας τον πλησίασε. «Γεια, εγώ είμαι ο Τόμας. Δουλεύω εδώ κοντά, σ' ένα μέρος που μπορείς να πάρεις κάτι να φας» είπε ο άντρας. Έδειξε ένα κίτρινο σπίτι με μπλε σκεπή. «Ελπίζω ότι θα πας εκεί να πάρεις λίγο φαγητό;» ρώτησε. Ο Μαγκόζουε κοίταξε τον άνδρα, και μετά το σπίτι. «Ίσως» είπε, και έφυγε.

...

It was cold and Magozwe was standing on the road begging. A man walked up to him. "Hello, I'm Thomas. I work near here, at a place where you can get something to eat," said the man. He pointed to a yellow house with a blue roof. "I hope you will go there to get some food?" he asked. Magozwe looked at the man, and then at the house. "Maybe," he said, and walked away.

Ο Μαγκόζουε σκέφτηκε για το νέο αυτό μέρος, και για να πάει σχολείο. Τι θα γίνει αν ο θείος του ήταν σωστός και αυτός ήταν πολύ χαζός για να μάθει οτιδήποτε; Κι αν τον χτυπούσαν στο νέο αυτό μέρος; Φοβόταν. «Ίσως είναι καλύτερα να μείνω στο δρόμο» σκέφτηκε.

...

Magozwe thought about this new place, and about going to school. What if his uncle was right and he was too stupid to learn anything? What if they beat him at this new place? He was afraid. "Maybe it is better to stay living on the street," he thought.

Around Magozwe's tenth birthday, Thomas gave him a new storybook. It was a story about a village boy who grew up to be a famous soccer player. Thomas read that story to Magozwe many times, until one day he said, "I think it's time you went to school and learned to read. What do you think?" Thomas explained that he knew of a place where children could stay, and go to school.

...

Γύρω στα δέκατα γενέθλια του Μαγκόζου, ο Τόμας του έδωσε ένα βιβλίο με ιστορίες. Ήταν μια ιστορία για ένα αγόρι του χωριού που μεγάλωσε για να γίνει ένας διάσημος ποδοσφαιριστής. Ο Τόμας διάβαζε την ιστορία στον Μαγκόζουε πολλές φορές, μέχρι που μια μέρα είπε: «Νομίζω ότι είναι καιρός να πας σχολείο και να μάθεις να διαβάσεις. Τι νομίζεις;» Ο Τόμας εξήγησε ότι ήξερε ένα μέρος που τα παιδιά μπορούν να μείνουν, και να πηγαίνουν σχολείο.

Over the months that followed, the homeless boys got used to seeing Thomas around. He liked to talk to people, especially people living on the streets. Thomas listened to the stories of people's lives. He was serious and patient, never rude or disrespectful. Some of the boys started going to the yellow and blue house to get food at midday.

...

Κατά τους μήνες που ακολούθησαν, τα άστεγα αγόρια συνηθίζαν να βλέπουν τον Τόμας γύρω. Του άρεσε να μιλάει στους ανθρώπους, ειδικά στους ανθρώπους που ζούσαν στους δρόμους. Ο Τόμας άκουγε τις ιστορίες από τις ζωές των ανθρώπων. Ήταν σοβαρός και υπομονετικός, ποτέ αγενής ή ασεβής. Μερικά από τα αγόρια άρχισαν να πηγαίνουν στο κίτρινο και μπλε σπίτι για να πάρουν φαγητό το μεσημέρι.

Ο Μαγκόζουε καθόταν στο πεζοδρόμιο κοιτάζοντας το βιβλίο με τις εικόνες όταν ο Τόμας κάθισε δίπλα του. «Ποιά είναι η ιστορία;» ρώτησε ο Τόμας. «Είναι για ένα αγόρι που γίνεται πιλότος» απάντησε ο Μαγκόζουε. «Ποιό είναι το όνομα του αγοριού;» ρώτησε ο Τόμας. «Δεν ξέρω, δεν μπορώ να διαβάσω» είπε ο Μαγκόζουε ήσυχα.

...

Magozwe was sitting on the pavement looking at his picture book when Thomas sat down next to him. "What is the story about?" asked Thomas. "It's about a boy who becomes a pilot," replied Magozwe. "What's the boy's name?" asked Thomas. "I don't know, I can't read," said Magozwe quietly.

Όταν συναντήθηκαν, ο Μαγκόζουε άρχισε να λέει την δική του ιστορία στον Τόμας. Ήταν η ιστορία του θείου του και γιατί έφυγε από εκεί. Ο Τόμας δεν μιλούσε πολύ, και δεν έλεγε στον Μαγκόζουε τι πρέπει να κάνει, όμως άκουγε πάντα προσεκτικά. Μερικές φορές θα μιλούσαν ενώ έτρωγαν στο σπίτι με τη μπλε σκεπή.

...

When they met, Magozwe began to tell his own story to Thomas. It was the story of his uncle and why he ran away. Thomas didn't talk a lot, and he didn't tell Magozwe what to do, but he always listened carefully. Sometimes they would talk while they ate at the house with the blue roof.